בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 8986-07-21 מ' נ' מ'
תלה"מ 32227-11-21 מ' נ' מ'

בפני כבוד השופטת בכירה מאיה לוי

תובעת **ח' ח' מ' ת"ז **********
ע"י ב"כ עוה"ד ירון גרוס עדיין משתמש באתר שלו במונח הישן "הסדרי ראייה". מאוד לא ראוי.

נגד

נתבע **י' מ' ת"ז **********
ע"י ב"כ עוה"ד אריאלה רוזנטל סודרי

פסק דין

ישנם פסקי דין רבים שמייד אחרי שאני פותח את הקובץ ורואה מי העו"ד שמייצג את האם אני יודע שכנראה אקרא על מקרה ובו טענות לאלימות של האב/תלונות שווא/ניכור הורי. רוב עורכי הדין למשפחה מכירים כמובן את אותם עורכי דין 'בעיתיים'.

כאשר אני קורא פסק דין של כבוד השופטת מאיה לוי למזונות ילדים אני יודע שהיא שוב תחזור על אותן טעויות קבועות שלה שחוזרות שוב ושוב בפסקי הדין שלה - **בניגוד לפסיקה של בתי המשפט המחוזיים**. גם כאן, עורכי הדין מכירים כמובן את ההתנהלות של כבודה. מעניין אם הם דואגים לרשום בתגובות/סיכומים הסברים כלליים איך מקובל להתייחס לנושאים שונים בחישוב המזונות?

רק לאחרונה פרסם כבוד השופט ויצמן פסק דין חשוב מאוד - עמ"ש 36635-10-23 - בו יש הסבר מקיף על איך יש לחשב ולקבוע את סכום מזונות הילדים. כמובן שלנושא יש עוד פסקי דין רבים של בתי המשפט המחוזיים, למשל עמ"ש *65692*-11-19 בו נקבע הסכום של 2,250 ₪ למקרים בהם הילדים שגילם **מעל גיל 6** לנים בשני בתי ההורים ההורים באופן שווה או כמעט שווה והתיקון בעמ"ש 5121-05-20 סעיף 25 בו נקבע שהסכום 2,250 ₪ **כבר כולל בתוכו את סכום אחזקת המדור**, ופסק דינו של כבוד השופט ג'יוסי בעמ"ש 59345-11-22 שקיבל את הערעור על פסק דינה של כבוד השופטת מאיה לוי בדיוק באותם נושאים שעולים גם כאן...

לצערי כל זה לא עוזר, וכבוד השופטת לוי ממשיכה לפסוק לא לפי פסקי הדין של המחוזי אלא לפי דרכה שלה. ראוי? כמובן שלא. מדוע לא מוגשים ערעורים על כל פסקי הדין האלו? ראשית, כאמור במקרה אחד הוגש ערעור שהתקבל על ידי כבוד השופט ג'יוסי והתיק חזר לעיונה, ונסגר בהסכם. שנית, ערעור למחוזי עולה כסף רב. לא תמיד האבות יכולים להשקיע עוד סכומים כה גבוהים, ולעיתים זה גם לא שווה כלכלית. **וכך אי הצדק והפסיקות השגויות של כבודה לא נעצרות. בעייתי.**

<u>הקדמה</u>:

1. בפני תביעה למזונות ומדור קטין וכן תביעה כספית בגין אי קיום הסכם ממון והברחת כספים מהפול המשותף.

את שתי התובענות הגישה האישה – ח' ח' מ', כנגד האיש – י' מ'.

2. הצדדים נישאו זל"ז ביום 16.1.2020.

3. הליך יישוב הסכסוך נפתח בחודש 11/2020. ורק עכשיו יש פסק דין למזונות? **הזוי!**

4. הצדדים התגרשו בשנת 2022 לערך (בדיון שהתקיים ביום 28.6.2023 הודיעו ב"כ הצדדים כי הצדדים התגרשו לפני כשנה).

5. לצדדים ילד משותף – נ' ש' מ', יליד 2020.**.**. כיום מתחת לגיל קו הצדק. מה שאומר שיש לקבוע מזונות מדורגים. עד גיל 6 ואחרי גיל 6.

6. המחלוקת העיקרית בין הצדדים נסובה סביב הנחלה אותה קיבל האיש מהוריו בתור "בן ממשיך" ובעיקר במכסות הביצים ובתשלומים המשולמים בגינן.

7. בתיק זה מונה האקטואר המומחה - רו"ח מר יום טוב בילו – לצורך בחינת הכנסות הצדדים מכלל המקורות. על פי חוות דעתו של המומחה מיום 1.2.2022, נקבעו נתונים ביחס להכנסות הצדדים כדלקמן:

א. שכרה של האישה מסתכם בסך של כ-6,384 ₪ נטו כשכירה בתחום עיסוקה הנוכחי בחברת **** ******* וה******* ****** (*** ******* בע"מ), וכן פוטנציאל השתכרות נוספת של כ- 7,000 ₪ נטו כקונדיטורית שכירה, ככל שתעבוד במקצוע הכשרתה.

ב. באשר לשכרו של האיש, אשר עובד כשכיר בחברת "****** **** בע"מ", זה עומד על כ- 12,000 ₪ נטו.

ג. באשר למכסת הביצים נקבע על ידי המומחה כך:

"הובר כי ישנן 2 מכסות ביצים, כאשר אחת מהן רשומה על שם הנתבע...ואחת נוספת רשומה על שם אמו של הנתבע...מכסות הביצים מושכרות וכל מכסת ביצים מניבה הכנסה בסכום של 8,000 ₪ (כולל מע"מ), כך שבגין שתי מכסות הביצים מתקבלת הכנסה חודשית בסך של 16,000 ₪ (כולל מע"מ)...על פי תצהיר הנתבע, אמנם אחת ממכסות הביצים רשומה על שמו, אך הכספים בגין שתי המכסות מתקבלות בחשבון אמו בלבד, וכך גם יהיה לפי טענתו בכל שנות חייה של אמו, כאשר לדבריו הוריו חיים מתשלומים אלו...יש לציין כי הנתבע פתח תיק במס הכנסה ובמע"מ בדצמבר 2019 ודיווח על הכנסות צפויות בשנת 2020 בסכום של 200,000 ₪, הנתבע הסביר זאת בשל חיובו ע"י מועצת הלול לפתוח תיק ברשויות המס על שמו מאחר ואחת ממכסות הביצים הינה על שמו...משיחה שערכתי באופן עצמאי עם יועץ המס * *** משרד רואי החשבון של הורי הנתבע, אישר הלה בפניי כי פתיחת התיק התבצעה לאור העובדה כי נדרשו לכך על ידי מועצת הלול היות והנתבע מחזיק על שמו מכסת ביצים. כמו כן מסר לי יועץ המס והציג בפני מסמכים המעידים כי כלל ההכנסות בגין מכסות הביצים**

מקבלת אמו של הנתבע במשך כל השנים וההכנסות בגינן מדווחות על שמה לרשויות המס... מבדיקת חשבונות הבנק של הנתבע בבנק הפועלים ובבנק מזרחי אכן לא אותרו כניסות הכספים בגין מכסות הביצים... כמו כן מאישור שומת המס על שם הנתבע שהוגשה למס הכנסה לשנת 2020 עולה כי רק הכנסותיו כשכיר ב**** דווחו כהכנסותיו לשנה זו ללא הכנסות נוספות אחרות... הכנסות בגין מכסות הביצים מתקבלות ומדווחות על שם אמו של הנתבע, לא אותרו כניסות כספים בגין מכסת הביצים לחשבון הנתבע, למעט 9 העברות ע"ס 5,000 ₪ שהועברו ישירות משוכר מכסת הביצים לנתבע בהוראת אמו, וזאת כעזרה לצדדים לאחר לידת בנם המשותף והמעבר לדירה בשכירות".**

8. ביום 8.5.2024 התקיים דיון הוכחות, בעקבותיו הוגשו סיכומי הצדדים בכתב – סיכומי התובעת ביום 29.5.2024 וסיכומי הנתבע ביום 24.6.24.

<u>דיון והכרעה</u>:

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובעיקר בתצהירי העדות הראשית ובסיכומים, באסמכתאות אשר צורפו, והתרשמתי מהעדים, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימים פערי השתכרות בין הצדדים וכי יש מקום לפסוק מזונות, על אף קיומם של זמני שהות שווים בסדר גמור כמובן, וכן כי יש להורות לאיש לשלם לאישה כספים, בהתאם להסכם הממון אשר נחתם ביניהם עובר לנישואיהם.

10. בפתח הדברים, הרושם אשר עלה בישיבת ההוכחות הוא של עדות מהימנה של האישה, לעומת עדותו של האיש, אשר היתה רוויה סתירות פנימיות. האיש התלהם לא פעם במהלך הדיון וניסה להתערב ולהשפיע על עדי ההגנה, עד כי הוזעק משמר בית המשפט אשר נדרש לנוכחות במהלך הדיון.

11. באשר למכסת הביצים, המצויה בבסיס המחלוקת בין הצדדים, הרשומה על שם האיש (לצד מכסת ביצים נוספת הרשומה על שם אם האיש), יש לענות על הסוגיות הבאות: פחות החלק שלנו. כבודה קבעה שיש להוסיף לשכרו של האב סך של 5,000 ₪. בסדר.

א. האם המכסה רשומה על שמו של האיש באופן פורמלי בלבד, לשם קבלת הטבות מס להוריו, כאשר ההכנסות משתי מכסות הביצים משולמות באופן בלעדי להורי האיש.

ב. לחילופין, האם מכסת הביצים הרשומה ע"ש האיש הינה בבעלותו הבלעדית, כאשר הכספים אותם הוא אמור לשלשל לכיסו מועברים למראית עין להוריו, רק באופן פיקטיבי לצורך הפחתת תשלומי המזונות.

12. אמו של האיש התייצבה לדיון בסמוך לאירוע מוחי שעברה– היא לא ראתה ולא שמעה טוב, לא זכרה את חתימתה על התצהיר ולא את תוכנו. כמו כן הייתה מבולבלת עד מאוד ובמצב דברים זה, לא ניתן לייחס לתצהירה משקל ראייתי כלשהו.

בשולי הדברים יוער, כי ממילא גרסתה של אם האיש, כפי שהשתקפה בעדותה, אינה תורמת מאומה לטענות ההגנה ואף מזיקה לאיש.

11. כידוע, בית המשפט ייטה לאמץ את מסקנות המומחה, אלא אם מצא סיבה של ממש שלא לעשות כן.

12. הנני מקבלת את חוות דעת המומחה הממונה, בכל הנוגע להערכת כושר ההשתכרות של הצדדים.

13. עם זאת, הקביעות בחוות הדעת ביחס למכסות הביצים, נשענו על גרסת האיש ובני משפחתו, ולא על נתונים כלכליים גולמיים כפי שנדרש. גרסה זו אמורה להיבחן על ידי בית המשפט על פי הכלים העומדים לרשותו ואין מקום לאמץ אוטומטית את קביעותיו של המומחה ביחס למכסות הביצים ושיוכם למי מהצדדים.

14. במה דברים אמורים?

15. המומחה ציין בחוות דעתו את הדברים הבאים:

"**...על פי תצהיר הנתבע, אמנם אחת ממכסות הביצים רשומה על שמו, אך הכספים בגין שתי המכסות מתקבלות בחשבון אמו בלבד, וכך גם יהיה לפי טענתו בכל שנות חייה של אמו, כאשר לדבריו הוריו חיים מתשלומים אלו**...
הכנסות בגין מכסות הביצים מתקבלות ומדווחות על שם אמו של הנתבע, לא אותרו כניסות כספים בגין מכסת הביצים לחשבון הנתבע, למעט 9 העברות ע"ס 5,000 ₪ שהועברו ישירות משוכר מכסת הביצים לנתבע בהוראת אמו, וזאת כעזרה לצדדים לאחר לידת בנם המשותף והמעבר לדירה בשכירות".

16. רוצה לומר, לא היה מקום כי המומחה יקבל את הגרסה הנטענת לפיה העברת הכספים ישירות משוכר מכסת הביצים לנתבע, הייתה אך לאור הוראת אמו של האיש ורק לטובת עזרה לצדדים לאחר לידת בנם המשותף והמעבר לדירה לשכירות. כך לא היה מקום כי המומחה יקבל את הגרסה לפיה היה מקום לערוך פיצול במכסת הביצים מבחינה רישומית, כאשר בפועל הסכומים משתלמים בלעדית לאמו של האיש ולטובת המחייה של הוריו.

17. יתר על כן, המומחה לא נתן את דעתו לכך, שבתחילה הצהיר האיש על הכנסות אותן הוא קיבל ממכסת הביצים הרשומה על שמו (כאשר לטענתו המדובר היה בהצהרה למראית עין שכן הכספים

שולמו לאמו והוא היה מחויב להצהיר על אותם הכספים רק מאחר והמכסה הייתה רשומה על שמו), ואילו לאחר מכן, על אף שהמכסה המשיכה להיות רשומה על שמו, הוא חדל מלהצהיר על ההכנסות המתקבלות מאותה מכסת ביצים, ללא כל סיבה נראית לעין.

ראה לעניין זה הדברים אשר נכתבו בחוות דעת המומחה:

"**על פי תצהיר הנתבע, אמנם אחת ממכסות הביצים רשומה על שמו, אך הכספים בגין שתי המכסות מתקבלות בחשבון אמו בלבד, וכך גם יהיה לפי טענתו בכל שנות חייה של אמו, כאשר לדבריו הוריו חיים מתשלומים אלו...יש לציין כי הנתבע פתח תיק במס הכנסה ובמע"מ בדצמבר 2019 ודיווח על הכנסות צפויות בשנת 2020 בסכום של 200,000 ₪, הנתבע הסביר זאת בשל חיובו ע"י מועצת הלול לפתוח תיק ברשויות המס על שמו מאחר ואחת ממכסות הביצים הינה על שמו... כמו כן מאישור שומת המס על שם הנתבע שהוגשה למס הכנסה לשנת 2020 עולה כי רק הכנסותיו כשכיר ב****** דווחו כהכנסותיו לשנה זו ללא הכנסות נוספות אחרות**...".

18. לישיבת ההוכחות ההגנה לא הביאה, מטעמים הקשורים עמה, את השוכר הנוכחי של מכסות הביצים. יש לייחס עובדה זו לחובת ההגנה. במקום אותו עד רלוונטי, נשמעה רק עדותו של השוכר הקודם של מכסות הביצים, אשר לא תרמה תרומה ממשית לצד זה או אחר.

19. יתר על כן, עולה כאן באופן ברור כי האיש ביקש להיבנות ממעשה בלתי חוקי אשר נעשה, כדי לזכות בכספים שאינם מגיעים לו או להוריו, לאור קיומן של שתי מכסות ביצים ולא רק אחת:

"**... ת: אין סובסידיה, הפסיקו לי בגללה. אמא שלי מקבלת 8,000 ₪ כולל הסובסידיה.**
ש: הסובסידיה עוברת למשכיר?
ת: כן.
ש: אז למה מועצת הגליל שלחה לך מכתב בקשר לסובסידיה?
ת: כן, כי הגרושה שלי הלכה ודיווחה...
ש: קיבלת מכתב ממועצת הלול – הפסיקו לך את הסובסידיה?
ת: כן.
ש: הצלחת להחזיר?
ת: לא, זה אבוד".

20. בית המשפט מנוע מלשתף פעולה עם הרישום הפיקטיבי, הנטען, על פיו נרשמה מכסת הביצים הנוספת על שמו, על מנת לזכות בהטבה כלשהי מהמדינה, שלא כדין, במקרה זה הסובסידיה המשולמת לבעלי מכסת ביצים אחת בלבד. כמו כן, אין לאפשר למי מהמעורבים ב"קומבינה" הנ"ל, להיבנות מהשלכותיה. לא כל שכן, כשמדובר במזונות קטינים. במקרה זה, על בית המשפט להעדיף את הרישום הפורמלי של מכסת הביצים על פני כל גרסה נוגדת ולפסוק מזונות בהתאם.
מעיון בחקירת האיש עולה, כי מועצת הלול הפסיקה את תשלום הסובסידיה, עם היוודע להם כי הדיווח אשר נמסר להם בקשר עם מכסות הביצים, היה לא אמיתי.

האיש טען בחקירתו (עמ' 25 לפרו') כי הסבסוד הופסק בשל כך שהתגלה למועצת הלול כי הוא מתגורר ב***** ולא במשק עצמו, אולם מנגד, בכתבי הטענות, עלה טיעון עובדתי שונה בתכלית: נטען כי מאחר ולא ניתן לקבל סובסידיה עבור שתי מכסות ביצים, מכסת ביצים אחת הועברה מאמו של הנתבע על שמו באופן מלאכותי.
כך או כך, עולה כי הנתבע ובני משפחתו פעלו ליצירת מצג שווא, על מנת לזכות בתשלומי סובסידיה אשר אינם מגיעים להם.

21. זאת ועוד: האיש הצהיר בעדותו, כי המכסה השנייה של הביצים רשומה על אחיו וזאת בניגוד לממצאים אשר בתיק, לרבות בחוות הדעת, על פיו המכסה השנייה רשומה על שם אמו.
כמו כן טען האיש כי לא ניתן "לעבוד" על מס הכנסה" ועל כן נרשם בפירוש שאין לו הכנסות ממכסת הביצים. עם זאת שכח האיש לציין כאמור, כי בשנת 2019, נרשמו על שמו כלל ההכנסות אשר הופקו מאחת ממכסות הביצים (ראה חוות דעת האקטואר מטעם בית המשפט), אולם לאחר מכן הדבר פסק מסיבה שאינה ברורה.

22. כאמור, עדותו של האיש הותירה רושם של העדר מהימנות וסתירות פנימיות.

23. בתחילה טען האיש, כי הוא קיבל את הנחלה במתנה, לאחר מכן ביקש לטעון כי ככל שתימכר הנחלה, יתחלקו כל האחים בכסף. אך לא עלה בידו להפנות למסמך כתוב. כמו כן, לא עלה בידי האיש להסביר מדוע הנחלה נרשמה רק על שמו, אם היא שייכת הלכה למעשה לכלל האחים. זאת ועוד, האיש ביקש לטעון כי הוא סיכם עם הוריו כי מכסת הביצים אומנם רשומה על שמו, אך כספי המכסה יעברו להוריו, שכן התרופות אותם הם נוטלים, עולות כסף רב. האיש הפנה למסמך אשר נערך בינו לבין הוריו בשנת 2010 - מסמך אשר לא צורף, מסיבות בלתי ברורות, לתצהירי העדות הראשית או לסיכומיו.

24. יתר על כן, ככל שנכונה טענת האיש על כי מכסת הביצים שייכת בלעדית להוריו עד אריכות ימיהם, לא ברור מדוע היה צורך לכלול את מכסת הביצים בהסכם הממון. מכל מקום, האיש לא נתן כל הסבר משכנע בעניין זה.

כמו כן ובחקירתו, הצהיר האיש, ככל הנראה בהיסח הדעת, כי מכסת הביצים ניתנה לו במתנה מהוריו:
"**ש: הסכם הממון עליו חתמתם, הכנסת את מכסת הביצים כנכס שלא בר איזון – אם זה של ההורים שלך, למה הכנסת את זה להסכם הממון.**
ת: כי זה ניתן לי במתנה מההורים...".

25. אם כן וכדי לסכם האיש העלה מספר טיעונים עובדתיים חלופיים.

א. בתחילה טען האיש כי מכסת הביצים ניתנה לו במתנה על-ידי הוריו, כאשר הכספים בגינה, מועברים באופן בלעדי להוריו לשם רכישת תרופות.

ב. בהמשך טען האיש, כי הכסף הועבר באופן בלעדי להוריו, פרט לשנה האחת – השנה בה נולד בנם של הצדדים.

ג. לסיום טען האיש, כי אחת ממכסות הביצים נרשמה על שמו רק כדי לקבל את הסובסידיה, לה הוריו לא היו זכאים נוכח קיומן של שתי מכסות ביצים.

26. שוכנעתי מעל לכל ספק, כי הכספים המתקבלים בגין מכסת הביצים הרשומה על שם האיש, שייכים לו באופן בלעדי, וכי כל הגרסאות העובדתיות החלופיות אשר הועלו מצדו, נועדו אך ורק להברחת נכסים והתחמקות מתשלומי מזונות. לאחר התרשמות בלתי אמצעית מעדויות הצדדים, הנני מתקשה לקבל את גרסת האיש ביחס לפיצול מכסות הביצים בינו לבין אמו, ואני נותנת אמון בטענת הצד שכנגד, כי המכסה הרשומה על שם האיש, הינה בבעלותו ובשליטתו.

27. ובכן, לאחר שעיינתי בממצאי חוות הדעת, בדבר הסכומים אשר התקבלו בגין שתי מכסות הביצים, וכן עיינתי בטענות האיש בדבר ההפחתה האמורה בסכומים אשר עתידים להתקבל בשל "הפסד הסובסידיה" הנטען, החלטתי לייחס לאיש הכנסה נוספת בשיעור של כ- 5,000 ₪ לחודש, אשר מקורה במכסת הביצים.

<u>מזונות</u>:

28. הקריטריונים הטעונים בחינה הינם כדלהלן:

א. חלוקת זמני שהות.

ב. היכולות הכלכליות של ההורים מכלל המקורות העומדים לרשותם, תוך עריכת השוואה וקביעת היחסיות בנוגע לאיתנותם הכלכלית.

ג. צרכי הקטין וגובהם, לרבות מדור והוצאותיו.

<u>זמני שהות</u>:

29. בהחלטה מיום 7.5.2024 אימץ בית הדין הרבני את המלצות התסקיר וקבע זמני שהות שוויוניים.

<u>הכנסות הצדדים כשכירים</u>:

30. המומחה העמיד את פוטנציאל שכרו של האיש אשר עובד כשכיר בחברת "****** **** בע"מ", על כ- 12,000 ₪ נטו.

31. מעיון בתלוש המשכורת של האיש עולה, כי הוא מפריש מדי חודש סכומים נכבדים לקופות גמל בהסדר.

32. מעיון בפסיקה עולה, כי אין חובה לנכות את כלל הסכומים הללו מבסיס השכר המשמש לצורך חישוב המזונות, והדבר נתון לשיקול דעת הערכאה השיפוטית ובהתחשב בפן החיסכון הנתון לכל אחת מהקופות (ראה לעניין זה בע"מ 3432/09 **פלוני נ' פלונית** [פורסם במאגרים המקוונים] (23.6.2009)).

33. לאחר שעיינתי בקופות בהסדר ובין היתר בקרנות ההשתלמות ובקופות הגמל המפורטות בתלושי השכר של האיש, הנני מתירה לנכות **מחצית** מההפרשות החודשיות לקופות שבהסדר.

34. מעיון בנתוני האמת העדכניים לשנת 2023-2024 עולה, כי מדובר בנתונים התואמים את הערכתו של המומחה:

בחודש יוני 2023 השתכר האיש: 11,771 ₪
בחודש יולי 2023 השתכר האיש 11,819 ₪
בחודש אוגוסט 2023: 12,247 ₪
בחודש ספטמבר 2023: 12,284 ₪
בחודש אוקטובר 2023: 12,924 ₪
בחודש נובמבר 2023: 11,451 ₪
בחודש דצמבר 2023: 14,978 ₪
בחודש ינואר 2024: 11,935 ₪
בחודש פברואר 2024: 11,802 ₪
בחודש מרץ 2024: 12,126 ₪
בחודש אפריל 2024: 11,750 ₪
בחודש מאי 2024: 11,273 ₪

35. אם כן, הריני מעמידה את שכרו של האיש על סך של 12,000 ₪.

36. בכל הנוגע לשכרה הפוטנציאלי של האישה קבע המומחה כך: "שכרה הפוטנציאלי של התובעת נע בין 6,384 ₪ נטו כשכירה בתחום עיסוקה הנוכחי בחברת **** ה****** וה***** ה***** (*** ****** בע"מ) לבין 7,000 ₪ נטו כקונדיטורית שכירה (באם תעבוד במקצוע הכשרתה): פוטנציאל שכרה של התובעת לשנים הקרובות מוערך בסכום של כ- 7,000 ₪ נטו".

37. באשר לפוטנציאל השתכרותה של האישה, יש להעיר את הדברים הבאים:

א. אחרי עריכת חוות הדעת של המומחה, חדלה האישה מלעבוד בחברת *** ****** בע"מ.

ב. יתר על כן, מעדותה של האישה עלה בבירור, כי היא אינה עובדת במקצוע של קונדיטורית, על אף הכשרתה.

ג. אמנם הובאה לעדות העדה א', מטעמו של האיש (מסתבר כי היא ידידה שלו המתגוררת ב*** ****), אשר בשליחותו של האיש ביקשה להזמין עוגה, האישה אכן הכינה עוגה עבור אותה א'. האישה טענה כי הסכימה לאפות את העוגה, בתור אירוע חד פעמי, בשל במצוקה כלכלית משמעותית בה היתה מצויה. בין אם היה זה אירוע חד פעמי ובין אם היו מספר אירועים מסוג זה, שוכנעתי, כי אין המדובר במקור הכנסה נוסף, שוטף ומשמעותי, ממנו ניתן לגזור מסקנה לעניין מצבה הכלכלי של האישה.

ד. לא ברור מדוע א', המתגוררת ב*** ****, נדרשה דווקא להזמין עוגה מהאישה המתגוררת ב*****. זאת ועוד, א' לא הסתירה את העובדה כי כל סיפור הזמנת העוגה היה מפוברק וכי היא שימשה אך כשליחה של האיש.

ה. העיון בהתכתבות ספונטנית, אשר התקיימה בקבוצת WHAT'S UP המשפחתית, תומך בגרסה, כי האירוע של הכנת העוגה עבור א', היה אירוע חריג עבור האישה, שכן האישה היתה אחוזת התרגשות מכך שהיא הצליחה להכין עוגה לטובת השלוחה של האיש, צילמה את העוגה בהתרגשות, ובני משפחתה הגיבו לה כי היא "סוף סוף עושה משהו עם הכישרון שלה" – ללמדנו, כי אין היא עובדת בכך באופן סדיר, ולכך השיבה האישה כי מדובר באירוע "חד פעמי" (מוצג ת-1).

ו. הוכח בפניי, כי האישה עובדת משרה מלאה ב**** **** של ****** ב*** ***** ועושה מאמץ לעבוד כמה שיותר שעות ולממש את פוטנציאל השתכרותה, אולם למרבה הצער מרוויחה שכר נמוך.

ז. מתלושי השכר העדכניים אותם צירפה האישה עולה כי היא משתכרת בממוצע 7,027 ₪ ₪ (ברוטו בהפחתת ניכויי חובה).

38. פוטנציאל השתכרותה של האישה יועמד על סך של 7,000 ₪.

39. שכרו של האיש 12,000 ₪, בתוספת 5,000 ₪ ממכסת הביצים: סה"כ 17,000 ₪.

<u>אם כן, מסתכמים הפרשי ההשתכרות ביחס של 71% - 29%, לטובת האיש.</u>

<u>צורכי הקטין</u>:

40. בית המשפט אינו נדרש להוכחה מדויקת של הצרכים, ובאפשרותו לקבוע את שיעור המזונות על דרך האומדנה (ראה בהקשר האמור, עמ"ש (חי') 26409-10-18 **<u>מ' ש' נ' ק' ש'</u>** וההפניות שבגוף פסק הדין [פורסם במאגרים המקוונים] (25.7.2019).

41. בפסיקה מהעת האחרונה, כדוגמת עמ"ש (מרכז-לוד) 58574-06-20 **<u>נ.ב. נ' מ.ב.</u>** [פורסם במאגרים המקוונים] (10.3.2021) נקבע כדלהלן:

"**...הפסיקה כיום נוטה להעריך צרכי קטין מינימליים המתגורר בשני בתים בשיעורים שבין 2,250 ₪ ל- 2,500 ₪ לחודש לפחות, ללא רכיב המדור...**".

44. בהתאם לפסיקה החדשה, צורכיהם של הקטינים המחלקים את זמנם באופן שוויוני או כמעט שוויוני בין שני בתים, גבוה יותר מצרכי קטינים אשר הוריהם אינם מקיימים זמני שהות שוויוניים והם שוהים במרבית הזמן בבית עיקרי אחד אצל ההורה המרכז, הנושא במרבית הוצאותיהם.

45. בנוסף, בפסק הדין אליו הפנה האיש בסיכומיו – תלה"מ (ת"א) 11324-01-22 **א.ג.ט נ' א.ט** (אומנם בהקשר של קיזוז נטען אותו יש לערוך לשיטת האיש במזונות קטין מתחת לגיל 6) הפנה המותב שם לפסיקה בדבר הערכת צורכי קטינים שאינם דורשים הוכחה, שהינה על הרף הגבוה כפי שנקבע בפסיקה מהעת האחרונה, ותוך עריכת פסיקה השוואתית בין הערכאות באזורים שונים בארץ:

"**בעמ"ש (מרכז) 45565-07-20 א. פ נ' ק. פ [פורסם בנבו] (18.2.21) סעיף 20 נקבע בפסק הדין: "כפי שצוין ע"י בית משפט קמא, ולמעשה אף אחד מהצדדים לא חלק על כך, שיעור צרכי קטין המחלק את זמנו בין שני בתים לא יפחת על דרך הכלל מסך של 2,250 ₪ לחודש, כאשר סך זה אינו כולל את עלויות מדורו ואחזקתו. הערכה זו התקבלה ע"י עשרות מותבים בערכאות השונות והיא מהווה, מזה זמן, מעין כלל אצבע בקביעת מזונות קטין הנדרש לרמת חיים "רגילה" (ראו לעניין זה רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ. נ' נ. [פורסם בנבו] (2018); עמש (תל אביב) 12792-10-19 - ע' נ' נ' ע' ע' נ', [פורסם בנבו] (2020) ; עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ד.ס. נ' ל.צ.ס. [פורסם בנבו] (22.9.20) תלהמ (ירושלים) 6984-07-19 - פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו] (2020); עמ"ש (חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א.ו נ' א.ו [פורסם בנבו] (2019))."**

46. בהינתן כל האמור לעיל, הריני מעריכה את צורכי הקטין על סך של 2,250 ₪. **כבודה בוחרת להתעלם מפסק דינו של כבוד השופט ג'יוסי, במחוז שלה! שפסק בערעור על פסק דין שלה, שהסכום 2,250 ₪ לא בהכרח מתאים למחוז חיפה ויש לבדוק כל מקרה לגופו.**

47. לסכום זה יש להוסיף דמי מדור והוצאות מדור. **מדור בהחלט. הוצאות מדור כאמור כבר כלולות בסכום 2,250 ₪!**

48. האישה נושאת בדמי שכירות בסך של 3,500 ₪, ומקבלת סיוע ממשרד השיכון, אותו מצאתי להעמיד על סך של 1,150 ₪.
(בהקשר האמור, האישה טענה כי היא מקבלת ממשרד השיכון סיוע חודשי בסך של 1,100 ₪. מנגד טען האיש כי הסיוע עתיד לעלות בטווח הזמן הקרוב ל-1,200 ₪, ועל כן מצאתי להעמיד

את הסיוע ע"ס של 1,150 ₪). **מה זה הדבר הזה? תבקש נא כבודה מהאם להגיש את האישורים המתאימים ותדע את הסכום המדויק!**

49. האיש משלם עבור שכירות של 3,300 ₪.
(מעבר לאמור לאיש יש נחלה במשק ב*** ****. הדירה אשר הוקמה על הנחלה מניבה לנתבע סכום של 3,500 ₪, עם זאת על הדירה רובצת משכנתא בגינה נדרש האיש לשאת בתשלומים חודשיים של 4,497 ₪. האיש עתיד לסיים את תשלומי המשכנתא בשנת 2044. מאחר והבית אשר הוקם על הנחלה אינו משמש כדירת המגורים של האיש לא מצאתי להתחשב בהכנסות משכירות או מתשלומי המשכנתא בחישוב הכולל).

50. את הוצאות החזקת המדור יש להעמיד על סך גלובאלי ורעיוני בגובה 1,200 ₪. **שוב, הוצאות מדור כבר כלולות בסכום 2,250 ₪! אז כל החישוב של המדור שגוי כמובן.**

51. חלקו של הקטין בהוצאות המדור עומד על 30% אצל כל אחד מהצדדים.

52. האיש: 3,300 ₪ + 1,200 ₪ = 4,500 ₪ X 30% = 1,350 ₪.

53. האישה: 3,500 ₪ - 1,150 ₪ סיוע ממשרד השיכון + 1,200 ₪ = 3,550 ₪ X 30% = 1,065 ₪.

54. אם כן, חלקו של הקטין בהוצאות דמי המדור בשני הבתים עומדים על 2,415 ₪.

55. על האיש לשאת ב- 71% הנגזרים משיעור ההכנסה שלו.

2,415 ₪ X 71% = 1,714 ₪.

56. צרכי הקטין, אשר אינם דורשים הוכחה, הועמדו על 2,250 ₪.

57. בעיקרון, עד לגיל 6 האיש חב בחובה אבסולוטית לשאת במזונות הקטין, זאת בייחוד כאשר קיים פער כה גדול בין הכנסות הצדדים.

58. עם זאת בבע"מ (מחוזי חיפה) 318/05 **פלוני נ' פלונית** [פורסם במאגרים המקוונים] (30.1.2006) נקבע כי ראוי לשקול לערוך הפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת, שכן האב נושא באופן ישיר בחלק מהוצאות ילדיו הקטינים . שיעור ההפחתה ייגזר מנסיבותיו של כל מקרה, לרבות גובה הכנסות הצדדים, רמת החיים לה הורגלו הקטינים וצרכי הקטינים. **חסרים פסקי דין עדכניים יותר לנושא?**

59. בנסיבותיו של מקרה זה, ולאור הפרשי ההשתכרות המשמעותיים בין הצדדים, מזונותיו של הקטין **עד גיל 6** יועמדו על סך 1,700 ₪, בתוספת דמי מדור בסך של 364 ₪ (1,714 ₪, בניכוי הסכום בו נושא האיש בפועל בגין חלקו של הקטין בסך 1,350 ₪).

60. חיבור של 1,700 ₪ + 364 ₪ מביא לתוצאה של 2,064 ₪, ובמעוגל 2,000 ₪. **נראה שכבודה עשתה את החישוב למזונות הילד עד גיל 6 לפי צרכי ילד מעל גיל 6 - סכום של 2,250 - גם מתחת לגיל 6. שגוי מיסודו.**

61. ראוי לציין כאן שוב כי המזונות אינם נגזרים מחישוב אריתמטי "יבש" וכי יש לקחת בחשבון את כלל הנסיבות הקיימות בתיק. אוסיף ואציין, כי יש לתת משקל יתר לפערי ההשתכרות בין הצדדים.

ראה בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית [פורסם במאגרים המקוונים] (19.7.2017):
"אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" – אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם...הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים".

62. לאחר שימלאו לקטין 6 שנים, יש לערוך חישוב במסגרתו מחצית הסכום תהא עבור צרכים תלויי שהות והמחצית השנייה, עבור צרכים שאינם תלויי שהות. **כמובן שלא לפי מחצית הסכום! גם כאן המחוזי כבר העיר לכבודה שזה לא נכון. אך היא מתעלמת וממשיכה בדרכה. בנוסף, ראוי לרשום להורים מה כלול באותן הוצאות שאינן תלויות שהות לעומת ההוצאות המשתנות (לשעבר מחציות) כך שיהיה ברור להורים מה כלול בכל תשלום וימנע ויכוחים מיותרים בעתיד! כך גם נוכל לראות האם "מחצית הסכום" זה הגיוני.**

63. צרכים שאינם תלויי שהות: 1,125 ₪ (2,250 ₪ לחלק ל-2) X 71% (חלקו של האיש בהכנסה המשותפת) = 799 ₪.

64. צרכים תלויי שהות: 1,125 ₪ X 21% (71% חלקו של האיש בהכנסה המשותפת מינוס 50% חלוקת זמני שהות) = 236 ₪.

65. אם כן, 799 ₪ + 236 ₪ = 1,035 ₪.

66. מדמי המדור בסך 1,714 ₪ יש לנכות את הסכום בו נושא האיש בפועל בגין חלקו של הקטין בסך 1,350 ₪, כך שמתקבל סך של 364 ₪.

67. הסכום המתקבל מחיבור כלל הסכומים עומד על 1,399 ₪ (1,035 ₪ + 364 ₪).

68. מאחר וכאמור דמי המזונות אינם מסתכמים אך בחישוב אריתמטי מדויק ויש להתחשב גם במערכת הנסיבות הכוללת, החלטתי להעמיד את מזונותיו של הקטין, **לאחר גיל 6**, ע"ס של 1,300 ₪ לחודש.

69. אם כן, עד אשר ימלאו לקטין 6 שנים, יישא האיש במזונות חודשיים בסך של 2,000 ₪. לאחר הגעתו של הקטין לגיל 6 ועד גיל 18, או עד סיום כיתה י"ב, על פי המאוחר שביניהם, יישא האיש במזונות חודשיים בסך של 1,300 ₪ לחודש.

70. בזמן שירותו בצה"ל ועד הגעתו של הקטין לגיל 21 או סיום שירות חובה – לפי המאוחר, יועמדו המזונות ע"ס 1/3 מהסכום המלא אשר השתלם עד המועד הנקוב בסעיף 68 לעיל.

71. החיוב יחול ממועד פסק הדין ואילך.

72. בהסכמת הצדדים, ניתן יהיה להחיל את החיוב בכל מועד בחודש, עד היום ה- 10 בו.

73. קצבה ו/או מענק המשולמים ע"י המל"ל בגין הקטין, ישולמו לאם בנוסף לדמי המזונות. **בסדר גמור, אך כבודה הייתה צריכה להוסיף סכום זה לשכר האם.**

74. סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן ויעודכן אחת ל-3 חודשים ללא עדכון רטרואקטיבי. המדד הבסיסי הקובע לצורך העדכון הינו זה שפורסם ביום 15.7.2024 והתאמה ראשונה תעשה במזונות חודש אוקטובר 2024 אשר ישולמו עד ה- 10.11.2024.

75. בשל הפרשי ההשתכרות בין הצדדים, ולאחר ששוכנעתי כי האישה ממצה את פוטנציאל השתכרותה, הנני מורה כי הצדדים יישאו בחלקים לא שווים בהוצאות החינוך והבריאות החריגות עבור הקטין, ביחס של 55% האיש – 45% האישה.

את החלק הזה אני מאוד אוהב בפסקי הדין! מסביר להורים הכל ומונע ויכוחים בהמשך הדרך. הכי חשוב !

76. הצדדים יישאו ביחס של 45%-55% בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים, כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים,

אבחונים בכלל זה, אבחונים בגין לקות למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר אינה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופת החולים. בתוך כך גם הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור, אלא אם ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן על ידי הורה אחד בלבד, או אז רק ההורה המממן ייהנה מהחזר זה.

77. בכל צורך רפואי על הצדדים לפנות לרפואה הציבורית בלבד, אלא אם קיימת מניעה לעשות כן. פנייה לרפואה פרטית מבלי שקיימת מניעה לקבלת הטיפול ברפואה הציבורית, לא תחייב את הצד השני, אלא עד לגובה העלות ברפואה הציבורית.

78. כל הוצאה רפואית חריגה כאמור לעיל, תעשה על יסוד אסמכתה מגורם רלוונטי המאשר את נחיצות ההוצאה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת קודם להוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק עלויות ונחיצות הטיפול בתוך 10 ימים ממועד משלוח האסמכתא. הוראה זו לא תחול במקרה בו יתעורר צורך רפואי דחוף.

79. הצדדים יישאו ביחס של 45%-55% בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית ובכלל זה, אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות, ועד כיתה, ועד הורים וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוך ו/או למסגרת החינוכית, בקיזוז מענק חינוך, ככל שישולם כזה, ולאחר מיצוי כל הנחה.

80. הצדדים יישאו ביחס של 45%-55% בהוצאות מעון וצהרון (עד סוף כיתה ב' בהתאם לתעריף צהרון ציבורי), חוגים (עד שני חוגים לקטין בעלות מתנ"ס ובכל מקרה עלות שני החוגים לא תעלה על 400 ₪. הוצאה זו בגין החוגים כוללת ביגוד מיוחד, ציוד, מימון תחרויות ואירועים וכל אשר נדרש במסגרת החוג), שיעורי עזר (באופן המוגבל לשלושה שיעורים פרטיים לקטין בשבוע. התשלום יהיה על בסיס רישום מהמורה הפרטי אשר יישלח לצדדים אחת לחודש **3 בשבוע זה מטורף!**), תנועת נוער (ההוצאה תכלול תשלום שנתי, ביגוד, מחנות, טיולים וכל אשר נדרש), קייטנות (מחזור אחד בקיץ בעלות קייטנה עירייה/ מתנ"ס ציבורי) ואבחונים דידקטיים.

81. כל החלטה על הוצאה חינוכית מהותית תתקבל תוך שיתוף והיוועצות בין ההורים ובהסכמתם. במקרה של מחלוקת לגבי עלות ו/או נחיצות ההוצאה, תכריע יועצת בית הספר או מחנכת הכיתה או גורם חינוכי אחר המוסכם על הצדדים.

82. כל הוצאה חריגה אחרת, יישאו בה שני ההורים ביחס של 55% -45% ובלבד ששניהם הסכימו להוצאה זו בכתב באמצעות **תקשורת מתועדת**, כהגדרתה להלן בסעיף 72.

83. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים (להלן: **תקשורת מתועדת**): תקשורת סלולרית (כגון: WHATS UP) / דוא"ל / דואר רשום.

84. ההורה השולח אינו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את ההודעה, אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את המידע/מסמכים.

85. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות לעיל (להלן: ההורה המשלם) יקבל מההורה השני (להלן: ההורה החייב) את חלקו כאמור וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת מתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית בדבר התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

86. לחילופין, רשאי ההורה החייב להודיע להורה המשלם בתקשורת מתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

<u>הברחת כספים – תביעה כספית של האישה:</u>

87. האישה הגישה תביעה כספית ע"ס 115,000 ₪ בגין אי קיום הסכם ממון/טרום נישואין והברחת כספים מהפול המשותף. האישה עתרה להחזר דמי השכירות אשר התקבלו בידי האיש מהשכרת הנחלה וכן למחצית הכספים אשר נתקבלו בגין מכסת הביצים.

88. ההסכם בין הצדדים מיום 5.1.20220 קבע כך:

"**הצדדים מסכימים ומצהירים בזה כי הנכסים, הזכויות והכספים על פירותיהם השייכים לכל אחד מהם עובר לחתימה על הסכם זה וכן נכסים, זכויות וכספים אשר יבואו בתמורתם ו/או בהחלפתם...לא יאוזנו בין הצדדים ויוותרו בבעלותו הבלעדית של הצד, אשר היו בבעלותו עובר לחתימתו על הסכם זה וייחשבו לצורעי הסכם זה כנכסים שאין לאזנם...**".

"**.... במידה ולצדדים יוולד ילד ו/או ילדים משותפים, מוסכם על הצדדים כי, מיום היוולדות הילד הראשון ועד למועד הפירוד ו/או פקיעת הנישואין... כל רכוש וכספים מעל מין וסוג שהוא שיירכש מעבודתם ו/או יצטבר במהלך החיים המשותפים החל ממועד היוולדות הילד הראשון בלבד, יהא שייך לשניהם בחלקים שווים, גם אם יהיה רשום רק על שם צד אחד**".

89. אם כן, בין הצדדים שרר משטר של הפרדה רכושית. עם זאת, הצדדים סיכמו כי רכוש וכספים אשר יצטברו ממועד לידת הילד הראשון ועד למועד הפירוד או פקיעת הנישואין, יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים, וזאת אף אם הזכות המניבה רשומה רק על שם צד אחד והזכויות הקנייניות של אותה זכות ימשיכו להיות בבעלותו הבלעדית גם לאחר פירוד הצדדים.

90. אין מקום לפסוק לאישה החזר בגין דמי השכירות אשר שולמו לאיש מהחלקה אותה השכיר לצד שלישי, וזאת משום שהאיש נשא באופן בלעדי בדמי המשכנתא בגין אותה חלקה (משכנתא אשר הותירה אותו "בחיסרון כיס", כטענתו).

91. מנגד, החלטתי לפסוק לאישה **רבע** מסה"כ הסכומים אשר נתקבלו ממכסת הביצים, שכן המדובר בנכס מניב. לא שוכנעתי, כאמור לעיל, כי כלל הכספים הועברו לאמו של האיש וכי שתי מכסות הביצים שייכות לאם האיש ואחת מהן נרשמה על שם האיש אך באופן פורמאלי.

92. עובר לביטול הסובסידיה קיבלו הצדדים בהתאם לחוות דעת המומחה 16,000 ₪ בגין שתי מכסות הביצים, כאשר עבור כל מכסת ביצים התקבל סך של 8,000 ₪ (אותם הסכומים התקבלו עוד לפני טענות האיש בדבר ביטול הסובסידיה). אם כן, האישה זכאית לכאורה לפיצוי בסך מחצית מ-8,000 ₪, **קרי בסך של 4,000 ₪.**

93. עם זאת וכדי שלא יימצא כי הושת חיוב כפול על כתפי האב, באופן שסכומי הכסף אשר התקבלו ממכסת הביצים יעמדו לחובתו גם בזיקה להסכם וגם בתור מקור לקביעת כושר ההשתכרות לעניין פסיקת המזונות, החלטתי להעמיד את סכום הפיצוי החודשי לאישה על סך של **3,000** ₪ לחודש.

בנוסף, בכל הנוגע לתקופה בגינה חויב האב בתשלום מזונות – ממועד פתיחת תיק הי"ס ביום 5.11.2020, יופחת החיוב בגין חלקה של האישה במכסת הביצים לסך של 1,000 ₪ לחודש.

94. יש למנות את תקופת החיוב שממועד לידת הקטין 2020.**.**.

95. בכל הנוגע לסיום התקופה בחוזה - לא מופיע צירוף המילים "המוקדם מביניהם" או "המאוחר מביניהם". לכן, יש לערוך ממוצע בין מועד פתיחת תיק הי"ס – 5.11.2020 - לבין מועד הגירושין: 1.7.2021, כלומר עד ליום 5.3.2021.

האישה זכאית, אם כן, לסך של 3,000 ₪ מיום 25.5.2020 ועד ליום 5.11.2020 (5.5 חודשים)
3,000 ₪ X 5.5 חודשים = 16,500 ₪

האישה זכאית לסך מופחת של 1,000 ₪ מיום 5.11.2020 ועד ליום 5.3.2021 (4 חודשים).
1,000 ₪ X 4 חודשים = 4,000 ₪

הסכום הכולל לו זכאית האישה על פי הסכם הממון בגין חלקה במכסת הביצים מסתכם בסך של 20,500 ₪.

96. לאור תוצאת פסק הדין, הנני מחייבת את האיש בהוצאות של 20,000 ₪, בתוספת מע"מ, לטובת האישה. ההוצאות ישולמו בתוך 30 ימים, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית.

97. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

98. **<u>המזכירות</u>** תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את כלל התיקים הקשורים.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ד, 29 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

